

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCLII. ad annum CCCCLXXX.

Parisiis, 1644

I. Quod episcopi nonnulli ab aliis ob receptos ab haeresi conuersos
perperam dißideant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14918

EADEM EPISTOLA XXIII.
INNOCENTII PAPÆ I.

AD EPISCOPOS SYNODI TOLOSANÆ,

Ex restitutione Iacobi Sirmondi societatis Iesu.

De diffensione, corruptaque disciplina ecclesiarum
Hispaniæ.

I. <i>Quod episcopi nonnulli ab aliis ob receptos ab hæresi conuersos perperam dissideant.</i>	<i>tionibus, ita dissimulari que hætenus usurpata sunt, ut in posterum prohibeantur.</i>
II. <i>De episcopis a Rufino & Minicio in alienis ecclesiis contra Canones ordinatis.</i>	V. <i>Vt Gregorii Emeritensis episcopi querela discutatur.</i>
III. <i>Vt Ioannis episcopi causa examinetur, aliorumque qui communionis consortium refugiebant.</i>	VI. <i>Quosnam ad clericatus ordinem admittere liceat: qualesque eligendi sint. Et quod bigamum faciat etiam illa que ante baptismum uxor fuit.</i>
IV. <i>De vitiosis multorum ordina-</i>	

Innocentius uniuersis episcopis in Tolosana Synodo constitutis, dilectissimis fratribus, in Domino salutem.

SÆPE me & nimia cum teneret cura sollicitum super diffensione & schismate ecclesiarum, quod per Hispanias latius in dies serpere, & citatiore gradu incedere fama proloquitur, necessarium tempus emerit, quo non posset emendatio tanta differri, & deberet congrua medicina prouideri. Nam fratres nostri coepiscopus Hilarus & Elpidius presbyter, partim vnitatis amore permoti, partim qua laborat prouincia pernicie, ut oportuit, excitati, ad sedem apostolicam commearunt, & in ipso sinu fidei violatam intra prouinciam pacem, disciplinæ rationem esse confusam, & multa contra Canones patrum, contempto ordine, regulisque neglectis, in usurpatione ecclesiarum fuisse commissa, nec concordiam, in qua fidei nostræ stabilitas tota consistit, posse retineri, cum dolore & gemitu profecuti sunt: quæ in confessu presbyterii actorum confectione retinentur, & possunt vobis lectione monstrari.

I.

Iam primum, quod ad ipsam fidem attinet, quod Bæ-

G iij

tici vel Carthaginenses episcopi * propter Galliciorum communionem a pace omnium discederunt, orta dissensio est: quæ non solum non minuitur, verum etiam per dies singulos studio contentionis augetur, cum obtinendi proposito vnusquisque quod voluit, æternum orbem mali, & circulum quemdam de tali animositate fecerunt, cum vtique bono cuique in rebus talibus vinci melius sit, quam malo more prauum propositum quod semel placuit obtinere. Nam quæ alia causâ & superioribus temporibus illius Luciferi præter pertinaciam fuit, quæ eum retraxit a concordia illorum, qui Arianorum hæresim prudenti conuersione damnauerant? Eodem studio post Priscilliani detestabilem sectam omnium merito detestatione damnatam, receptos in catholicam fidem eos qui consilio saniore conuersi sunt, ægerrime aliquos tulisse cognouimus. quibus factum vtile, & ipsam ecclesiarum pacem displicuisse detegitur. Nam cum vnitatis proposito atque concordia, ipsi quoque Symphosius atque Dictinius damnantes prauam hæresim sint recepti, vt personis talibus amputatis extingueretur penitus innata dissensio, inuenti sunt quibus recte facta ipsa correctio displiceret. Et nunc ecclesiæ dissident, quæ non modica a se animositate dissimulant. Quod si saniore consilio a sacerdotibus fuisset custodita correctio, & status catholice fidei integer permaneret, & nullum scandalum concordiam rebus omnibus vtilem corrupisset. Quæro enim, quare doluerint Symphosium atque Dictinium, aliosque qui detestabilem hæresim damnauerunt, receptos in fidem catholicam tunc fuisse? Num quid nam aliquid de honoribus amiserint quos habebant? Quod si quos hoc pungit aut stimulat, legant Petrum apostolum post lacrymas hoc fuisse quod fuerat. considerent Thomã post dubitationem illam nihil de prioribus meritis amisisse. denique Dauid prophetam egregium post manifestam confessionem suam prophetia suæ meritis non fuisse priuatum. Quod si emendatio conuersionis & errores ipsos amputat, & retinet dignitates; quæ malum ratio est, viam recti, & iter quod dirigat ad salutem, proposito pertinaciæ nolle retinere? Quare incumbendum est dilectioni vestræ, & bonis sacerdotibus adnitendum, quatenus præ-

eunte doctrina in vnitatem catholicæ fidei omnes qui dispersi sunt congregentur, & esse inexpugnabile vnum corpus incipiat, quod si separetur in partes, ad omnes patebit lacerationis iniurias, & ex sese pestem patietur internam, quando secum compago ipsa conflagit. Sed hæc generaliter de vnitatis reformatione omnes, tamquam singulis scripta sint, accipiant sacerdotes. Dehinc in partes animum super omnibus dilectio vestra quæ proponentur intendat.

II.

Non enim latere potuit, quod Rufinus atque Minicius episcopi in alienis ecclesiis, contra Nicænos Canones, episcopos vsurpauerunt ordinare. Hæc ne quis sibi audeat vendicare, saltem nunc a nobis est salubriter providendum, ne improba vsurpatione dissimulatio in deterius conualecat, & fiat de consuetudine regula, quæ non veniat ab ipsa quæ literis mandata est disciplina. Quæ in re Hilari fratris & consacerdotis nostri querela primitus audiatur, qui asseruit Rufinum contra ecclesiarum pacem omni oppugnatione fuisse versatum, & dudum in Concilio Toletano erroris sui veniam postulasse, & nunc, cum metropolitano episcopo ordinandi sacerdotis pontificium deberetur, contra populi voluntatem, & disciplinæ rationem, episcopum locis abditis ordinasse, ecclesias scandalis miscuisse. Dehinc Tarraconensium episcoporum est causâ tractanda, qui pari modo Minicius in Gerundensi ecclesia episcopum ordinasse conquesti sunt; & iuxta Nicænos Canones ferenda est de tali vsurpatione sententia. Illorum etiam episcoporum, qui a Rufino vel a Minicio contra regulas ordinati sunt, habeatur plena discussio; vt quia perperam facti sunt, intelligant id quod vitioso initio adepti sunt se diutius obtinere non posse.

III.

De Ioanne quoque episcopo, cuius in Synodo Toletana super receptis Symphosio atque Dictinio per legatos consensus accessit, & cui probabilis visâ illa correctio, examinentur quæ postea sunt secuta; & prorsus super omnibus, quorum in dubium venit de cessatione communio, plena inquisitio vestigetur: vt secundum